

Nr 3/2006, årgång 7

Redaktion:
Skommarvägen 3,
783 50 Gustafs
Tel: 0243-25 39 00
Fax: 0243-24 00 28
info@hastmagazinet.com

Prenumeration:
Tel: 0243-25 39 00
395 kr/helår (tio
nummer). Tillägg i
utlandet.
Tel: 0243-25 39 00
info@hastmagazinet.com
Postgiro: 1040-5

Utgivare:
Peak Media AB
**Ansvarig utgivare
och chefredaktör:**
Robert Solin
Tel: 0705-37 96 30
robert@hastmagazinet.com

Faktaredaktör:
AnnaKarin Spjuth-Elvin
Tel: 0243-25 39 00
anna@hastmagazinet.com

VD/annonser/foto:
Per Elvin
Tel: 0243-25 39 00
per@hastmagazinet.com

**Fasta
medarbetare:**
Rolf Gildenlöw, fordon
Eva Eternell Hagen
Andreas Hagen, juridik
Johan Häggberg, islands-
häst

Cecilia Müller, foder/bete
Carin Wränge, forskning
Eftertryck, helt eller delvis,
tillåts icke utan utgivarens med-
givande. Insänt material ska
kunna publiceras elektroniskt.
För insänt, ej beställt
material, ansvarar ej.

Utgivningar:
Nr 5/2006:
annonsstopp 21/4,
i butik 23/5.
Nr 6/2006:
annonsstopp 19/5,
i butik 20/6.

Form, repro och tryck hos
Sörmlands Grafiska Quebecor,
Katrineholm. Inlagan tryckt på
miljövänligt klorfritt papper.

ISSN 1404-7322
Nätupplagan Hästmagazinet
Online uppdateras dagligen –
www.hastmagazinet.com

Dyrt att tävla

Vi brukar sällan skriva om tävlande i Hästmagazinet, men det finns en tendens som vi inte längre kan blunda för: det är för dyrt att tävla, och det är en ödesfråga för svensk ridsport på lång sikt. Ta anmälningsavgifterna till vårens elithoppningar i Helsingborg, Kungsbacka och Borås. De ligger regelmässigt i spannet 250-400 kronor och har man flera hästar, ska ha uppställning, besiktiga och resa fram och tillbaka går notan loss på femsiffriga belopp bara för en enda tävling. Vad spelar det för roll, kan man tänka om man tar en promenad på parkeringen för deltagarna, där hästbussarna i miljonklassen står sida vid sida?

Nja, det är inte miljonärerna vi blöder för, utan de som inte alls kan delta – och de är många fler. Allra mest allvarligt är att fenomenet även har spritt sig till ponny- och juniortävlingar. Vid Baltic Cup på Grevgården betalade man in en meet-ingavgift på 2200 kronor. Med avdrag för uppställning och besiktning kvarstod 1200 i enbart tävlingsavgifter. En ryttare som gjorde en sund matchning under meetinget och red tre klasser på lika många dagar fick alltså betala 400 kronor per start. Inte undra på att den sociala snedrekryteringen till ridsporten är så utbredd. Det finns ett annat namn för detta: ocker!

Ridsportförbundet måste göra något åt det här – och det snart. Det självklara beslutet (som man borde ha tagit för decennier sedan) att ta bort prispengarna på ponny-tävlingar måste självklart följas av att införa ett tak på anmälnings- och startavgifterna. Även på häst bör avgifterna på något sätt kopplas till prissummorna. Avgifterna har i ett långt perspektiv stigit exponentiellt, medan premierna snarast liknar kurvorna för inflationsutvecklingen i landet. Visst ska arrangörernas intressen stå i centrum, de är trots allt

medlemmar i SvRF, men det måste finnas någon gräns för hur mycket de kapar åt sig.

Det finns förstås problem med att införa tak och begränsningar på avgifter. Arrangörerna måste få tjäna pengar för att underhålla anläggningar, tävlingsmaterial och finansiera sina egna ryttares tävlingsverksamhet. Men det måste finnas balans. Det finns exempel på klubbar som tjänar flera hundratusen kronor på en tävling, och då finns det utrymme att sänka avgifterna. Kom ihåg att arrangörerna ska göra sunda överskott, men som det är nu är överskotten i många fall för höga – och det på grund av höga avgifter.

Så långt hoppningen. I dressyr är problemet det omvända för arrangörerna. Det är omöjligt att få en dressyrtävling att ge något överskott att tala om utan rejäla sponsorpengar, och hur många har det? Knappast någon. Ändå beslutar SvRF om att det måste finnas överdomare och vägrar i sten att införa billigare och enklare tävlingsformer. Det gör dessutom varj start betydligt dyrare, då det går väsentligt förrer starter på en dressyrtävling jämfört med en hopp-tävling.

Man baxnar. En gren med lönsamhetsproblem som påför sig själv extra fasta kostnader med något obskyrt kvalitetsargument. Finns det ingen i dressyrkommittén som har någon form av ekonomisk kompetens? Släpp nu prestigen och gör det enda rätta: gör det enklare och billigare att tävla. Skippa onödiga kvalifikationskrav till nationella dressyrtävlingar, återinför att domarordföranden kan vara överdomare och inför de enkla tävlingsformerna på en gång. Eller begriper ni inte ert eget uppdrag – att värna er egen sport?

Robert Solin,
chefredaktör